

Entrevista

“Els governs dilapiden els diners públics”

Dan J. Mitchell

Economista i analista britànic de sistemes fiscals

—Sou conegut per la posició contrària a la fiscalitat redistributiva, però, a primer cop d'ull, sembla que l'augment dels impostos és la primera carta de joc dels governs contra la recessió econòmica.

—La majoria dels països membres de l'OCDE no aplicaven cap impost sobre els ingressos durant el segle XIX, que va ser el període en què van deixar enrere la pobresa agrícola i van entrar a l'era de la prosperitat de les classes mitjanes. Què hi hauria de dolent posar en pràctica la mateixa estratègia? La circulació de talent és comparable a la del capital. El combat contra la tendència a apujar els impostos és fonamental per al funcionament eficaç dels mercats financers, i precisament en aquests moments de crisi de crèdit obriria un baló d'oxigen indispensable.

—Però els serveis públics no són l'eterna víctima de les polítiques d'impostos mínims, com argumenten els grups de pressió progressistes?

—La majoria d'estats tenen una grandària excessiva i les seues administracions són veritables maquinàries de dilapidar l'erari públic. És això, realment, que mena a una economia ineficaç i empobreix la societat. La competició fiscal hauria de reduir les mesures del govern. Els nivells de cobrament d'impostos són a nivells rècord i la despesa pública és enorme, fins i tot malgrat l'amenaça de fallida tècnica. A més, crec que l'esquerra és mancada d'idees. Part del seu problema és l'evidència. Els experiments de retallada fiscal de l'era Reagan, de l'era Thatcher, el 12,5% d'impost corporatiu a Irlanda, les taxes mínimes a Rússia... van augmentar l'estalvi i la inversió. L'impacte de polítiques de redistribució de riquesa basades en esquemes ideològics de la lluita de classes té efectes perversos. Avui dia no és acceptable que es castiguen doblement els moviments del capital, és una opció reaccionària. Per a promoure la prosperitat, és indispensable un règim fiscal que premie el capitalisme productiu.

—I l'evasió d'impostos ajuda el “capitalisme productiu”?

—Quan l'acumulació de capital és penalitzada, l'economia s'alenteix i no són únicament els sectors rics de la societat que n'acaben pagant un alt preu. Si els impostos són baixos, els salaris dels treballadors també són alts, el consum creix i s'afavoreix la producció general.

—A parer vostre, la intenció dels evasors d'impostos és de fer el bé entre els homes de bona voluntat...

—No, és clar. Per als defensors de la igualtat davant la llei, aquest és un punt molt important... i difícil de rebatre. La clau, evidentment, està en la manera com solucionar

EL TEMPS

aquesta injustícia. Els evasors d'impostos, amb alts nivells de riquesa personal, no seran mai figures que atraguen simpatia, però la competició fiscal impulsa els governs a ser honestos.

—Quina serà la conseqüència de fer créixer els impostos, doncs?

—Que hi haurà més evasors. Als països mediterranis, de Grècia a Espanya, més d'un quart de l'activitat econòmica és submergida. No crec que aquest siga un objectiu desitjable.

*Victorià Jiménez
Londres*